

הכינור דראפט 3

ליטלי שפון

ציון, כבן 60, גבר נאה, מרשים.
ציונה- אישה נאה, מראה עדין, שיער מסודר, לבוש מחויט.

פנים- בית חולים

המצלמה עוברת בחדר בית חולים, סאונד של מוניטור ברקע ואז רואים את ציון שוכב במיטה מחובר למכונת הנשמה.

צילה, לבושה עם מכנס אלגנט, חולצה שחורה מקומטת, שיער מבולגן, איפור מרוח על הפנים, מחזיקה בידה סידור. עומדת על ידו בוכה ומתפללת.
אחרי כמה רגעים צילה מורידה את פניה אל ציון נדהמת, מחייכת רצה החוצה - ציון התעורר-

פנים- מסדרון- בית של ציון וגילה.

המצלמה עוברת מדלת הכניסה, על הקיר תלויות דיפלומות ופרסים בשפות שונות, האור חלש. המצלמה חולפת על פני המטבח, שבו רואים לרגע את גילה, לובשת חצאית אפורה צמודה, חולצה לבנה מכופתרת היא מהורהרת. המצלמה ממשיכה לצלם את הקיר המלא בתעודות הוקרה.

פנים- מטבח- בית של ציון וצילה.

ציון לבוש בפיג'מת פסים יושב במטבח, צילה מגישה לו קפה, הוא שותה את הקפה.
היא מחייכת אליו, הוא לא שם לב, הוא עסוק במחשבותיו.
יש שקט, לפתע צליל של כינור, ציון מרים את עיניו, שוב שקט, לאט הוא מוריד את מבטו אל הקפה, שוב מתנגן צליל, קלזאפ על העיניים שלו ומוזיקה מתנגנת ברגע, הולכת ומתגברת.
הוא קם ויוצא מהמטבח, רואים את צילה מסתכלת מאחור.

פנים- סלון הבית

ציון מתהלך בסלון, רואים בפעם הראשונה שהוא נכה בידו הימנית, הוא הולך חדור מטרה, ניגש לפינת החדר שבה מונח הכינור שלו, הוא נוגע בקופסה, מוזיקה קלאסית מתנגנת ברגע, הוא מתחיל להזיע כאילו הוא מנגן עכשיו מול 2000 איש, הוא פותח את הקופסא, ניכר שקשה לו אבל הוא לא מוותר, הוא מוציא את הכינור מהבית שלו, מחזיק את הכינור בידו השמאלית ואת הקשת בידו הימנית. מסתכל על הכינור מחייך אליו, סאונד של כפיים ברקע.
הוא מרים את ידו לכיוון הכינור אבל זה כואב נורא, לוקח נשימה ומנסה שוב אך ללא הצלחה.
הכאבים מנצחים בסבב הזה, הוא מכניס את הקשת לפה שלו וניכר שמאוד כואב לו, מנסה לנגן בצורה הזאת, זה נשמע נורא.
גילה מגיעה בריצה, לוקחת ממנו את הכינור והקשת. הוא יוצא מהסלון.

חוץ- סופר - צהריים

צילה- מכנס אלגנט, חולצה מכופתרת לבנה.
ציון- לבוש במכנס אלגנט מחויט, חולצה טריקו פשוטה שמעלי ג'קט אלגנטי שמכסה את ידו הימנית.

צילה מכניסה לעגלה מוצרים, ציון את ידו הימנית מחזיק את העגלה בידו השמאלית מדי פעם מתקשה, צילה עוזרת לו.
רואים את צילה מביטה אליו מידי פעם דואגת שהוא מסתדר, הוא בשלו.
ציון מסתכל על אורגנית קטנה לילדים.

פנים- סלון- צהריים

ציון מתיישב בכיסא מול הפסנתר, מוריד את הכיסוי שלו עם ידו השמאלית.
מנגן, מתקשה אבל מצליח בקצב איטי.
קשה לו אבל הוא ממשיך לנגן.
צילה נכנסת, הוא לא מבחין בה, היא ניגשת אליו מניחה כוס תפוזים על הפסנתר והולכת.
ציון סוגר את הפסנתר, צילה נעצרת הוא ניגש אליה, מסתכל עליה, המצלמה מצלמת את העיניים שלה שלא מבינות, את העיניים שלו שמביטות אליה, הוא מחבק אותה, היא מגיבה לו בחיבק, היא מופתעת ומתרגשת בו זמנית. הוא מחייך הם מתנשקים.